

Az üvegmegváltó

¹Balhé nem lesz, a
marketot védi a security,
no trouble, I promise, a
pénzváltás és galambok
— peace be with you —
jó biznisz

Várnában akkorák voltak a sirályok,
hogy a strandolók fél mellét elvitték,
a turisták lassan szedelődzködni kezdtek,
köszönjük szépen az ilyen nyaralást,
beírjuk a panaszt az agencióban,
még egy kis színt azért kaphattunk volna,
egész évben csak a munka, és utána ez,
reggelente buzgón megjelent a sok rém,
ellepték fehér testükkal a kavicsos plázst,
az áldott ég madarai, épp kellemes melegben,
nem hatott ellenük semmilyen krém,
még napozni sem lehetett tőlük,
nemhogy a melltartó pántját kikapcsolni,
hogy utána lássák a belünk ivódott napot,
amikor végigsétálnak a kft-ben,
a táskákat is féltetni kellett,
ha kiszagolták, kenyér van bennük és pár apró hal,
csupán a férfiakból mintegy négyezer volt a strandon,
a sok kukkoló madár elrontotta mindenki kedvét,
s az egyedüli becsületes az üvegmegváltó volt,
mesélte a nagymamám, a férjem bánatában oda járt
reggelente, mondta, mert nem bírta már a nagy hőséget,
azt, hogy tönkrement a nyaralás és már az életünk is,
nem bírta a szenvedést, alázatosan odazarándokolt,
megfáradt, s ez elegendő ok volt,
hogy elmenjen hozzá, s mert alig beszélt a nyelvet,
úgy hatott, mint egy csendes remete,
az üvegmegváltó csörgette az aprót,
amit a megváltott üvegekért adott
nagyanyám szelíden megkérdezte, evett-e
már valamit azon a reggelen,
de ő csak azt mondta, hagyjál,
mikor az áldott italtra gondolt, szájában a nyál
összegyűlt, a mennyek kulcsa van
az üvegmegváltó kezében, mondogatta,
s szinte letérdelt, mikor belépett,
vigyázat! alacsony mennyezet, írta a
bejárat fölött, ezt már megtanulta, hát itt mennek be
a megfáradtak, s alázattal közelített, nehogy
még fejébe szálljon a boldogság.